

«ΜΑΤΘΑΙΟΥ 9», ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ!

Ο μακαριστός Γέροντας π. Ευσέβιος Βίττης σέ κάποια όμιλία του κατέθεσε ένα συγκλονιστικό γεγονός από τήν έποχή του άθεϊστικού καθεστώτος στήν (τότε) Σοβιετική Ένωση:

«Σέ ένα από τά φρικτά στρατόπεδα συγκέντρωσης (“γκουλάγκ”) γινόταν μελέτη τής Άγίας Γραφής. Γινόταν, βέβαια, μέ τρόπο πού κανείς μας δέν θά μπορούσε νά φανταστεί! Όποιοι πήγαιναν σ’ αυτή τή συγκέντρωση, πήγαιναν μέ κίνδυνο τής ζωής τους. Η συγκέντρωση γινόταν στό ... λεβητοστάσιο του καλοριφέρ των δεσμοφυλάκων γύρω στά μεσάνυχτα μέσα σέ άπόλυτο σκοτάδι. Όταν έφτανε ή ώρα, γινόταν ψιθυριστά ή προσευχή και ό προϊστάμενος τής συντροφιάς, πού κατάρτιζε τό πρόγραμμα τής μελέτης, έλεγε π.χ.: “Πράξεων 14”. Και έννοούσε νά “διαβαστεί” τό 14^ο κεφάλαιο των Πράξεων. Ένας από τή συντροφιά σηκωνόταν και ψιθυριστά, αλλά και εις έπήκοον όλων, άπήγγελλε τό σχετικό κεφάλαιο απέξω! “Ματθαίου 9”, έλεγε ό προϊστάμενος. “Απουσιάζει”, άπαντούσαν οι άλλοι, ένημερώνοντας ότι ό κρατούμενος είχε πεθάνει από τίς κακουχίες. “Μάρκου 12”! Κάποιος άπήγγελλε τό 12^ο κεφάλαιο του κατά Μάρκον Εύαγγελίου κ.ο.κ. Έτσι γινόταν ή ολοκλήρωση τής μελέτης. Άκολουθούσαν κάποια έποικοδομητικά σχόλια, κα-

τάλληλα για τήν περίσταση· και μιά-μιά οι σκιές εξαφανίζονταν, όπως ήρθαν, άθόρυβα, για νά πάνε νά ξεκουράσουν τό κατάκοπο σώμα τους από τά καταναγκαστικά έργα πού γίνονταν κάθε μέρα κάτω από τίς πιό άπαισιες συνθήκες.

* * *

Έμεις, δόξα τω Θεώ, δέν ζούμε ... σέ στρατόπεδα συγκέντρωσης! Κανείς δέν μάς έμποδίζει νά πάρουμε στά χέρια μας τήν Άγία Γραφή και νά τραφούμε μέ τόν λόγο του Θεού. Τό μόνο έμπόδιο είναι ή ραθυμία μας και ή όλέθρια άπώλεια χρόνου σέ μάταιες - άν όχι «θανατηφόρες» για τήν ψυχή μας - περιπλανήσεις σέ όθόνες! Πώς περιμένουμε μετά νά ειρηνεύσει, νά καθαριστεί και νά φωτιστεί ή καρδιά μας; Ό ύλιστής φιλόσοφος Φόιερμπαχ ειπέ ότι «ό άνθρωπος είναι ό,τι τρώει»! Είναι αυτονόητο ότι, άν τρώμε σκουπίδια ή άν «κολυμπάμε» ... στόν βόθρο του διαιδικτύου, θά καταντήσουμε σέ άσύγκριτα χειρότερη κατάσταση από τόν άσωτο τής παραβολής, πού προσπαθούσε μάταια νά χορτάσει τήν πείνα του μέ τήν τροφή των χοίρων!

Ό άββάς Ίσαάκ λέει ότι «ή συνεχής μελέτη των άγιων Γραφών είναι τό φώς τής ψυχής». Και προτρέπει: «Δέσμευσε τόν νοϋ σου στήν άνάγνωση των Γραφών!» Άλλά και ό άγιος Έπιφάνιος λέει ότι «ή

«ΜΕΣΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ»

Μέση κατάσταση τῶν ψυχῶν ὀνομάζεται ὁ χρόνος καί ἡ κατάσταση ἀπό τήν στιγμή τοῦ θανάτου καί τῆς κρίσεως κάθε ἀνθρώπου μέχρι τήν κοινή ἀνάσταση ὄλων κατὰ τή Δευτέρα Παρουσία. Στήν μέση κρίση δέν γίνεται τέλεια ἀπόφαση καί ἀνταπόδοση τοῦ Κυρίου, γιατί τό τέλει τῆς ἀπολαύσεως ἢ τῆς κατακρίσεως θά γίνει ὀριστικά καί τελεσίδικα στήν Δευτέρα Παρουσία. Στήν μέση κατάσταση οἱ ψυχές προγεύονται τήν ἀνταμοιβή ἢ τήν τιμωρία. Ἔτσι οἱ ψυχές τῶν δικαίων βιώνουν τόν παράδεισο, ἐνῶ οἱ ψυχές τῶν ἀδίκων τήν κόλαση.

Οἱ ψυχές στή μέση κατάσταση ἀφενός εἶναι ἀσώματες, ἀφοῦ τά σώματα αὐτῶν θά ἀναστηθοῦν κατὰ ὑπερφυσικό τρόπο κατὰ τήν Δευτέρα Παρουσία - καί θά ἐνωθοῦν με αὐτές - ἀφετέρου ἔχουν συνείδηση τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων καί μέ τήν ἐνανθρώπησή Του θεραπεύει τήν ψυχή διά τῆς ψυχῆς Του, ἐνῶ διά τῆς σαρκός Του θεραπεύει τήν σάρκα τοῦ ἀνθρώπου.

Τέλος, οἱ ψυχές δέν πέφτουν σέ λήθαργο, ὕπνο ἄνευ συνειδήσεως καί ἀναμνήσεως, ἀλλά ἀπεναντίας διατηροῦν πλήρη αὐτοσυνειδησία. Ἔτσι, ὁ πλούσιος στήν παραβολή τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου ἔχει συνείδηση τοῦ ἑαυτοῦ του καί τῆς καταστάσεως στόν Ἄδη καί ὅτι ἔχει πέντε ἀδέλφια.

Στή μέση κατάσταση οἱ ψυχές τῶν νεκρῶν ἐξακολουθοῦν νά ἔχουν σχέση μέ τούς

ζωντανούς καί νά διατηροῦν αὐτόν τόν δεσμό, πού δέν μπορεῖ νά διακόψει ὁ θάνατος, ἐφόσον ζωντανοί καί νεκροί ἀποτελοῦν μέλη τοῦ ἑνός Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὅσον ἀφορᾶ τή σχέση τῶν ζωντανῶν καί τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας μέ τίς ψυχές τῶν νεκρῶν, παρατηροῦμε ὅτι αὐτή φαίνεται ἀπό τήν τέλεση τῶν μνημοσύνων. Ἡ Ἐκκλησία μνημονεῦει τά κοιμηθέντα μέλη της σέ κάθε Θεία Λειτουργία καί προσεύχεται ἀδιαλείπτως πρὸς τόν Θεό ὑπέρ αὐτῶν.

Ὁ θάνατος εἶναι τό πῶς συνταρακτικό γεγονός τῆς ζωῆς μπροστά στό ὅποιο ὁ ἄνθρωπος στέκεται πάντοτε μέ δέος καί τρόμο. Κάθε φάση τῆς ζωῆς του, παιδική ἡλικία, ἐφηβεία, ὠριμότητα, γηρατεία, στηρίζεται στό θάνατο τῆς προηγούμενης. Ὁ Χριστός, ὡς κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, συνέτριψε μέ τό θάνατό Του ἐπάνω στό Σταυρό τήν ἐξουσία τοῦ θανάτου καί ἡ Ἀνάστασή Του ἔγινε προάγγελος γιά τήν ἀνάσταση ὄλων τῶν νεκρῶν καί τήν τελειωτική νίκη κατὰ τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς εἶναι θεμελιώδες δόγμα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καί ἀποτελεῖ οὐσιώδη βάση καί προϋπόθεση τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Μέ τόν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου διαλύεται τό σῶμα ὡς ὑλική σύνθεση, ἐνῶ ἡ ψυχή ἐξακολουθεῖ νά ζεῖ, ἀφοῦ εἶναι ἄυλος, πνευματική καί ἀπλή οὐσία.

Εὐάγγελος Τσουκάρας, θεολόγος

ἄγνοια τῶν Γραφῶν εἶναι βάραθρο βαθύ καί προδοσία τῆς σωτηρίας μας!» Καί γιά νά ζυπνήσει τούς τεμπέληδες, πού βαριοῦνται νά πιάσουν στά χέρια τους τήν Ἁγία Γραφή καί νά τήν ἀνοίξουν, λέει: «Τουλάχιστον τοποθετεῖστε τήν σέ κά-

ποιο ἐμφανές σημεῖο. Γιατί, μόνο καί ἡ θέα τοῦ βιβλίου τῆς Ἁγίας Γραφῆς μᾶς κάνει ὀκνηρότερους στήν ἐργασία τῆς ἁμαρτίας καί πῶς πρόθυμους στήν ἄσκηση τῶν ἀρετῶν»!

Αρχιμ. Β.Α.

ΣΥΧΝΑ ΚΑΙ ΣΩΣΤΑ

Είναι αλήθεια ότι για να μεταλάβει ο χριστιανός χρειάζεται ανάλογη προετοιμασία. Αυτή όμως δεν εξαρτάται μόνο από την συχνότητα της προσέλευσης. Μπορεί κάποιος να μεταλαμβάνει άραιά ή 2-3 φορές τον χρόνο από συνήθεια ή χωρίς καμία προετοιμασία ή κάποιος άλλος να προσέρχεται συχνά στο Μυστήριο και πάντοτε να προετοιμάζεται «κατά δύναμη».

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μάς υποδεικνύει ότι βασική προϋπόθεση είναι η καθαρή συνείδηση και η προσπάθεια για μία ζωή σύμφωνη με τό θέλημα του Θεού. Μέ αυτές τις προϋποθέσεις, τονίζει, μπορούμε και πρέπει πάντοτε να κοινωνούμε και χωρίς αυτές ούτε μία φορά. Παράλληλα με την επίγνωση, την ταπείνωση και τό δέος πού χρειάζονται για να κοινωνούμε, τονίζει και τή φροντίδα και τή ανάγκη τής τακτικής και συχνής προσέλευσης.

«Δέν βλέπετε, λέγει, μέ πόση όρμη τά βρέφη καρφώνονται στό στήθος τής μάνας τους για να θηλάσουν; Μέ τήν ίδια προθυμία πρέπει και έμεις να τρέχουμε στή Θεία Μετάληψη ... και μία να είναι ή όδύνη μας, όταν δέν μετέχουμε σ' αυτήν τήν τροφή».

Παίρνοντας άφορμή από τό πλησίασμα τής γιορτής του Πάσχα σε μία όμιλία του έλεγε:

«Κανένas δέν άτιμάζει τόσο τήν μεγάλη αυτή γιορτή, όσο εκείνος πού τή γιορτάζει ενώ έχει μέσα του **μνησικακία** έστω κι αν μείνει δέκα μέρες νηστικός. Γιατί όπου υπάρχει έχθρα ή αντίπαθεια ούτε νηστεία ούτε γιορτή μπορεί να γίνει.

Σας τό λέω λοιπόν προκαταβολικά και τό φωνάζω δυνατά:

Κανένas από αυτούς, πού έχουν έχθρό, άς μή πλησιάζει στήν ιερή Τράπεζα και άς μή δέχεται τό Σώμα του Κυρίου. Όποιος πλησιάζει να μην έχει έχθρό. Έχεις έχθρό; Να μη προσέλθεις. Θέλεις να προσέλθεις; Συμφιλιώσου και τότε να προσέλθεις και

να άγγίξεις τό ιερό. Δέν τά λέω έγώ αυτά, αλλά ό Κύριος πού σταυρώθηκε για μάς. Αυτός για να σε συμφιλιώσει μέ τόν Πατέρα δέν δίστασε να θυσιασθεί και να χύσει τό αίμα Του. Και σύ για να συμφιλιωθείς μέ τόν συνάνθρωπό σου ούτε λέξη θέλεις να πεις και πρώτος να τρέξεις;» (Όμιλία στους Άνδριάντες)

Ο άγιος Χρυσόστομος θεωρεί τήν μνησικακία κώλυμα και εμπόδιο για τήν Θεία Κοινωνία όπως τήν πορνεία και τήν βλασφημία: «Όπως αυτός πού πορνεύει ή βλασφημεί είναι άδύνατον να προσέλθει στήν Μετάληψη έτσι και αυτός πού έχει έχθρό ή είναι γεμάτος μνησικακία».

Όλα αυτά δέν σημαίνουν ότι ή Θεία Κοινωνία είναι για τούς άναμάρτητους αλλά για τούς αγωνιστές. Αυτούς, πού πέφτουν αλλά σηκώνονται και έχουν ανάγκη από τόνωση και ένιςχυση για να συνεχίσουν νικηφόρα τήν αγωνιστική πορεία τους.

Στό ίδιο πνεύμα και ό σύγχρονός μας όσιος Παΐσιος ό άγιορείτης, πού τιμάται στις 12 Ιουλίου, μάς συμβουλεύει:

«Η καλύτερη έτοιμασία είναι ή ταπείνωση, ή συντριβή, τό φιλότιμο. Για τήν Θεία Κοινωνία δέν προετοιμάζεται κανείς αλλάζοντας ρούχα και πλένοντας δόντια. Τό κυριώτερο είναι να εξετάσει τόν έαυτό του να δει: Αισθάνεται τήν Θεία Κοινωνία ως ανάγκη; Είναι τακτοποιημένος; Μήπως υπάρχει κάτι πού τόν έμποδίζει από τήν Θεία Κοινωνία ή δέν τό έχει εξομολογηθεί; Για να νιώσουμε τήν Θεία Κοινωνία πρέπει να υπάρχουν προϋποθέσεις. Η καλύτερη προϋπόθεση είναι ή ταπεινή προσπάθεια να κόψουμε τά πάθη μας, για να μείνει στήν καρδιά μας ό Χριστός» (Περί Προσευχής, σελ. 214).

Μακάρι να μάς άξιώνει ό θεός μέ αυτό τό φρόνημα να προσερχόμαστε συχνά στό Ποτήριο τής Ζωής «εις άφесιν άμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον». **Αρχιμ. Σ. Δ.**

ΘΕΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ

Η διάσημη τραγουδίστρια Μπίλι Άιλις, σήμερα 19 χρονών, έκανε μία προσωπική εξομολόγηση σε γνωστή έκπομπή (The Howard Stern), όπου είπε και τά έξης, αναφερόμενη στα θεάματα πορνό:

«Ός γυναίκα πιστεύω ότι τό πορνό αποτελεί ντροπή. Για νά είμαι ειλικρινής έβλεπα πολύ πορνό στό παρελθόν. Ξεκίνησα νά βλέπω σέ ηλικία 11 έτών.

»Πιστεύω ότι αυτό πραγματικά κατέστρεψε τό μυαλό μου και νιώθω ίσοπεδωμένη πού έκτέθηκα τόσο πολύ σέ τέτοιο θέαμα. Έφθασα στό σημείο πού δέν μπορούσα νά δώ τίποτε άλλο, έκτός κι αν είχε βίαιο περιεχόμενο. Ήμουν παρθένα. Δέν είχα κάνει τίποτα και παρά ταύτα ή κατάσταση αυτή μέ όδηγησε σέ προβλήματα. Αργότερα, δέν έλεγα όχι σέ πράγματα πού δέν ήταν σωστά. Κι αυτό, γιατί πίστευα ότι θά έπρεπε νά μου άρέσουν.

Είμαι έξοργισμένη πού αγαπούν τόσο πολύ αυτά τά θεάματα. Και είμαι πολύ θυμωμένη μέ τόν έαυτό μου πού πίστευα ότι ήταν όλα έντάξει. Άκόμη έχω έφιάλτες στόν ύπνο μου».

Δέν γνωρίζουμε κατά πόσον είναι χριστιανή ή Άιλις. Όμως ή κατάθεση, μέ τόση πίκρα, τής έμπειρίας της μάς άποκαλύπτει ότι δέν μάς συμφέρουν τά πάντα αν και είμαστε έλεύθεροι νά κάνουμε τά πάντα. Καθώς λέει και ό άπόστολος Παύλος: «Όλα μου επιτρέπονται, αλλά δέν είναι όλα πρός τό συμφέρον» (Α΄ Κορ. 6,12).

Ό Χριστός έχει άνεβάσει τόν πήχυ λίγο ψηλότερα από ό,τι μάς λέει ή νεαρή τραγουδίστρια: «Άκούσατε ότι έλέχθη στους άρχαίους ή έντολή: Μή μοιχεύσεις. Έγώ σάς λέω

πώς όποιος κοιτάζει γυναίκα για νά διεγείρει μέσα του σαρκικές έπιθυμίες έχει διαπράξει μέσα στην καρδιά του μοιχεία μέ αυτήν» (Ματθ. 5,27-28).

Ό συμβουλή τής Άιλις όδηγεί στην εγκράτεια. Η έντολή του Χριστού μπορεί νά όδηγήσει στην αγιότητα!

Ό Χριστός, ως παντοδύναμος Θεός και στοργικός Πατέρας, μάς έδωσε τόν τρόπο (μέ την διδασκαλία του) και την δύναμη (μέ την χάρη των άγιων μυστηρίων) για νά τό επιτύχουμε.

Ίδού, πώς μάς παρουσιάζει την μέθοδο του Χριστού, μέ τόν δικό του τρόπο, ό συγγραφέας Tolkien (διάσημος από τό βιβλίο του «Ό Άρχοντας των δακτυλιδιών»):

«Άπό τό σκοτάδι της ζωής μας, μέ τίς τόσες άπογοητεύσεις, βάζω μπροστά σου τό μοναδικό σπουδαίο πράγμα πού αξίζει νά αγαπάς στή γη: την Θεία Ευχαριστία... Έκεί θά βρεις ιδανική αγάπη, δόξα, τιμή, πίστη και τό σωστό δρόμο για όλες σου τίς αγάπες πάνω στή γη. Και κάτι ακόμα περισσότερο: μέσω αυτού μπορείς ό,τι άναζητάς στις γήϊνες σχέσεις σου (αγάπη, πίστη, χαρά) νά διατηρηθεί και νά άποκτήσει τό χρώμα της πραγματικότητας της αιώνιας άντοχής, στοιχεία πού έπιθυμεί ή καρδιά του άνθρώπου» (Άπό έπιστολή στόν γιό του, 6/3/1941).

Αρχιμ. Ν.Κ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ι. Μητροπόλεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης
Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουτσίδης • ΤΗΛ. 2682051161
Κωδικός 270360

ΙΟΥΛΙΟΣ 2022 • Άρ. Φύλλου 468 • Έτος ΜΒ΄

Διανέμεται δωρεάν • Εισφορές δεκτές

Έκδοτική Παραγωγή «ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.»
Άθήνα

